

7.12.2011

B7-0687/2011

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumiem B7-0659/2011, B7-0664/2011, B7-0663/2011, B7-0666/2011, B7-0661/2011, B7-0662/2011, B7-0667/2011, B7-0658/2011, B7-0665/2011 un B7-0660/2011, uz kuriem jāsniedz mutiska atbilde,

saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu

par apcietinājuma apstākļiem ES (2011/2897(RSP))

Salvatore Iacolino, Manfred Weber, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Elena Oana Antonescu, Georgios Papanikolaou, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Erminia Mazzoni

PPE grupas vārdā

Birgit Sippel, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Roberto Gualtieri, Tanja Fajon, Carmen Romero López, Silvia Costa

S&D grupas vārdā

Niccolò Rinaldi, Renate Weber, Sarah Ludford, Nathalie Griesbeck, Cecilia Wikström, Ramon Tremosa i Balcells, Andrea Zanoni, Leonidas Donskis, Louis Michel

ALDE grupas vārdā

**Judith Sargentini, Jan Philipp Albrecht, Tatjana Ždanoka, Rui Tavares,
Raül Romeva i Rueda**
Verts/ALE grupas vārdā
Timothy Kirkhope
ECR grupas vārdā
**Kyriacos Triantaphyllides, Cornelis de Jong, Cornelia Ernst, Miguel
Portas, Nikolaos Chountis, Marisa Matias**
GUE/NGL grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par apcietinājuma apstākļiem ES (2011/2897(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības instrumentus cilvēktiesību aizsardzības jomā, īpaši Līguma par Eiropas Savienību 2., 6. un 7. pantu, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, īpaši tās 4., 19., 47., 48. un 49. pantu,
- ņemot vērā starptautiskos instrumentus cilvēktiesību jomā, ar kuriem ir aizliegta spīdzināšana un necilvēcīga vai cieņu pazemojoša apiešanās vai sods, īpaši Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (5. pantu), Starptautisko paktu par civilajām un politiskajām tiesībām (7. pantu), Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu un šai konvencijai pievienoto Fakultatīvo protokolu par ieslodzījuma vietu regulāru apmeklējumu sistēmu, ko izveido neatkarīgas starptautiskas un valstu struktūras,
- ņemot vērā Eiropas Padomes instrumentus cilvēktiesību jomā un attiecībā uz spīdzināšanas un necilvēcīgas vai cilvēka cieņu pazemojošas apiešanās vai soda novēršanu, īpaši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (3. pantu), tai pievienotos protokolus un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, 1987. gada Eiropas Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, ar kuru tikai izveidota Eiropas Padomes komiteja cīņai pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu (*CPT*) un šīs komitejas ziņojumus,
- ņemot vērā instrumentus, kuri īpaši izstrādāti tādu personu tiesību aizsardzībai, kurām atņemta brīvība, proti: ANO līmenī — obligātie standartnoteikumi par apiešanos ar apcietinātajiem un Ģenerālās asamblejas pieņemtās deklarācijas un principi; Eiropas Padomes līmenī — Ministru komitejas ieteikumi, proti, Ieteikums Nr. (2006)2 Eiropas noteikumiem par cietumiem, Ieteikums Nr. (2006)13 par apcietināšanu, nosacījumiem šī līdzekļa izmantošanai un aizsardzības mehānismiem, ar kuriem novērš iespēju izmantot šo līdzekli ļaunprātīgi, Ieteikums Nr. (2008)11 attiecībā uz Eiropas noteikumiem par mazgadīgiem likumpārkāpējiem un viņiem piemērojamām sankcijām un pasākumiem, Ieteikums Nr. (2010)1 par Eiropas Padomes probācijas noteikumiem¹, kā arī Parlamentārās asamblejas pieņemtie ieteikumi,
- ņemot vērā 1996. gada 18. janvāra rezolūciju par sliktajiem apstākļiem Eiropas Savienības cietumos², 1998. gada 17. decembra rezolūciju par apstākļiem Eiropas Savienības cietumos: uzlabojumi un alternatīvi sodi³ un Parlamenta daudzkārt pausto aicinājumu Komisijai un Padomei ierosināt pamatlēmumu par apcietināto tiesībām, kas ietverts tādos dokumentos kā 2003. gada 6. novembra rezolūcija par priekšlikumu

¹ Pilns Eiropas Padomes ieteikumu un rezolūciju saraksts attiecībā uz sodiem atrodams vietnē <http://www.coe.int/prison>

² OV C 32, 5.2.1996., 75. lpp.

³ OV C 98, 9.4.1999., 209. lpp.

- Eiropas Parlamenta ieteikumam Padomei par procesuāliem aizsardzības mehānismiem, ko visā Eiropas Savienībā piemēro aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem¹, 2004. gada 9. marta ieteikums Padomei par apcietināto tiesībām Eiropas Savienībā² un 2009. gada 25. novembra rezolūcijā par daudzgadu plānu 2010.–2014. gadam brīvības, drošības un tiesiskuma jomā (Stokholmas programma),³
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm⁴,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā⁵,
 - ņemot vērā priekšlikumu Padomes pamatlēmumam par Eiropas uzraudzības rīkojumu pirmstiesas procedūrās Eiropas Savienības dalībvalstu starpā (COM(2006)468, galīgā redakcija),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par tiesībām piekļūt advokātam kriminālprocesa ietvaros un tiesībām sazināties pēc aizturēšanas (COM(2011)3260),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 4. jūnija Zaļo grāmatu par ES tiesību aktu krimināltiesību jomā piemērošanu saistībā ar brīvības atņemšanu — Savstarpējās uzticēšanās stiprināšana Eiropas tiesiskuma telpā (COM(2011) 327, galīgā redakcija),
 - ņemot vērā mutiskos jautājumus par apcietinājuma apstākļiem ES, kurus iesniegušas ALDE, GUE/NGL, PPE, Verts/ALE un S&D,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev uzdevumu izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 6. pantu tā atzīst cilvēktiesības un pamatbrīvības un līdz ar to uzņemas pozitīvas saistības, kas jāizpilda, lai tiktu izpildīta šī apņemšanās;

¹ OV C 83E, 2.4.2004., 180 lpp. 23. punkts „Mudina Padomi un Komisiju paātrināt izmeklēšanu par apcietināto un ieslodzījuma vietu apstākļiem ES, lai pieņemtu pamatdirektīvu par apcietināti tiesībām un kopējus obligātos standartus, ar kuriem nodrošina šādu tiesību ievērošanu, balstoties uz LES 6. pantu.” Sk. arī Parlamenta 2003. gada 4. septembra rezolūcijas par situāciju pamattiesību jomā Eiropas Savienībā 2002. gadā 22. punktu „Kopumā uzskata, ka jāveic pasākumi arī Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā, lai mobilizētu Eiropas iespējas uzlabot policijas un cietumu sistēmas darbību. Piemēram, izstrādājot pamatlēmumu par obligātajiem standartiem, ar kuriem aizsargā apcietināto tiesības ES”.

² *Maurizio Turco* ziņojums “Eiropas Parlamenta ieteikumi Padomei par apcietināto tiesībām Eiropas Savienībā” (2003/2188(INI)), P5_TA(2004)0142.

³ P7_TA(2009)0090. 112. pantā Parlaments „prasa izveidot ES krimināltiesiskuma telpu, kas pamatotos uz pamattiesību ievērošanu, savstarpējas atzīšanas principu un nepieciešamību saglabāt valstu krimināltiesību sistēmu saskaņotību un ko attīstītu, izmantojot .minimālos standartus attiecībā uz ieslodzījuma un aizturēšanas apstākļiem un visā ES vienotu tiesību kopumu ieslodzītajiem”.

⁴ OV C 190, 18.7.2002., 1 lpp.

⁵ OV C 327, 5.12.2008., 27 lpp.

- B. tā kā apcietinājuma apstākļi un cietumu pārvaldībā ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē, taču tā kā pastāv nepilnības, proti, cietumi ir pārapdzīvoti un aizturētie sūdzas par sliktu apiešanos, kas var mazināt uzticēšanos, uz kuru balstās tiesiskā sadarbība krimināllietās, kuras pamatā savukārt ir ES dalībvalstu savstarpēja tiesas spriedumu un tiesu iestāžu lēmumu atzīšana;
- C. tā kā tiesiskajai sadarbībai krimināllietās ir jābalstās uz to, ka tiek ievēroti pamattiesību standarti, un ir nepieciešamās aizdomās turēto un apsūdzēti personu tiesību un krimināllietu procesuālo tiesību tuvināšana, kas ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis varētu cita citai uzticēties brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, jo īpaši ņemot vērā to, ka šādas sadarbības rezultātā var palielināties to dalībvalstu pilsoņu skaits, kas atrodas apcietinājumā kādā citā dalībvalstī;
- D. tā kā tiek lēsts, ka 2009.–2010. gadā pavisam ES cietumos bija 633 909 cilvēki¹; tā kā Komisijas Zaļā grāmata ar bažām liek domāt par tādām problēmām kā:
- cietumu pārapdzīvotība²;
 - cietumnieku skaita pieaugums;
 - pieaugošais ārvalstnieku skaits cietumos³;
 - lielais to personu skaits, kas atrodas pirmstiesas apcietinājumā⁴;
 - aizturētie ar psihiskiem un psiholoģiskiem traucējumiem;
 - nāves un pašnāvības gadījumu skaits⁵;
- E. tā kā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. pants un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra ne tikai nosaka dalībvalstīm negatīvos pienākumus, aizliedzot apieties ar apcietinātajiem necilvēcīgi vai cilvēka cieņu pazemojoši, bet arī pozitīvos pienākumus, uzliekot dalībvalstīm par pienākumu nodrošināt, ka cietumos ir cilvēka cienīgi apstākļi un, ja šīs tiesības tiek pārkāptas, tiek veikta pamatīga un efektīva izmeklēšana;
- F. tā kā dažās dalībvalstīs liela daļa no apcietinātajiem ir personas, kas atrodas pirmstiesas apcietinājumā; tā kā pirmstiesas apcietinājums ir ārkārtas pasākums un ļoti gari pirmstiesas apcietinājuma periodiem ir negatīva ietekme uz cilvēkiem, tie var traucēt

¹ Dati, kurus Eiropas Komisija ir iekļāvusi Zaļajā grāmatā par aizturēšanu (COM(2011)0327 galīgā redakcija); vairāk informācijas sniedz Eiropas Padome [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf) un

vietnē [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf)

² ES vidējais rādītājs ir 107,3; pārapdzīvotība ir raksturīga 13 dalībvalstīm, kā arī Anglijai, Skotijai un Velsai; vispārapdzīvotākie cietumi ir Bulgārijā (155,6), Itālijā (153), Kiprā (150,5), Spānijā (136,3) un Grieķijā (129,6).

³ ES vidējais rādītājs ir 21,7, lielākais procentuālais īpatsvars ir Luksemburgā (69,5), Kiprā (59,6), Austrijā (45,8), Grieķijā (43,9) un Beļģijā (41,1).

⁴ ES vidējais rādītājs ir 24,7, augstākais procentuālais īpatsvars ir Luksemburgā (47,2), Itālijā (43,6) un Kiprā (38,4).

⁵ Eiropas Komitejas spīdzināšanas novēršanai sagatavotajā ziņojumā vērsta uzmanība uz to, ka pastāv noteiktas smagas problēmas, proti, sliktā izturēšanās un nepiemērota cietumu infrastruktūra, aktivitātes un veselības aprūpe.

dalībvalstu tiesiskajai sadarbībai un ir pretrunā ES vērtībām¹; tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atkārtoti nosodījusi lielu daļu dalībvalstu par Eiropas Cilvēktiesību konvencijas pārkāpumiem saistībā ar pirmstiesas apcietinājumu;

- G. tā kā viena no problēmām, uz kuru dalībvalstis regulāri vērš uzmanību, ir nepietiekami pieejamie resursi cietumu apstākļu uzlabošanai un tā kā varētu rasties nepieciešamību izveidot jaunu budžeta pozīciju, kuras mērķis ir veicināt augstu standartu ievērošanu dalībvalstīs;
- H. tā kā pienācīgu apstākļu nodrošināšana apcietinātajiem un pieejas nodrošināšana tādām shēmām, kas sagatavo viņus, lai viņi varētu atgriezties sabiedrībā, palīdz samazināt iespēju, ka viņi atkārtoti pārkāps likumu;
- I. tā kā Padome ir pieņēmusi rezolūcijas un ieteikumus (kurus dalībvalstis ne vienmēr pilda) attiecībā uz tādām specifiskām problēmām kā atkarība no narkotikām un ar to saistītie riski un jo īpaši attiecībā uz atkarības no narkotikām ārstēšanu cietumos un ārpus tiem;
- J. tā kā tikai 16 dalībvalstis ir ratificējušas ANO Konvencijas pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu Fakultatīvo protokolu un 7 ir to parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas²;
- K. tā kā dažas dalībvalstis dod atļauju savas valsts parlamenta deputātiem un Eiropas Parlamenta deputātiem apmeklēt cietumus un tā kā EP ir aicinājusi piešķirt šādas tiesības Eiropas Parlamenta deputātiem visā ES teritorijā³;
- L. tā kā bērni ir īpaši neaizsargātā situācijā attiecībā uz aizturēšanu, īpaši pirmstiesas apcietināšanu;
- M. tā kā 2009. gada 30. novembrī Padome pieņēma Ceļvedi aizdomās turētu vai apsūdzētu personu procesuālo tiesību stiprināšanai kriminālprocesā, kas ir daļa no Stokholmas programmas un paredz būtiski svarīgus aizsardzības mehānismus, kas palīdzēs nodrošināt, ka, tiecoties uz lielāku dalībvalstu sadarbību krimināllietās, tiks ievērotas pamattiesības;
- N. tā kā, atsaucoties uz nepārprotamu Padomes pieprasījumu, kā to paredz Stokholmas programma un uz ko atkārtoti aicinājis Parlaments, Komisija ir pieņēmusi paziņojumu „Savstarpējās uzticēšanās stiprināšana Eiropas tiesiskuma telpā — Zaļā grāmata par ES tiesību aktu krimināltiesību jomā piemērošanu saistībā ar brīvības atņemšanu”⁴, ar kuru

¹ Ceļvedis aizdomās turētu un apcietinātu personu procesuālo tiesību stiprināšanai kriminālprocesā, 2009/C295/01, 2009. gada 30. novembris.

² Ratificējušas: Bulgārija, Kipra, Čehija, Dānija, Igaunija, Francija, Vācija, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Rumānija, Slovēnija, Spānija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste; Parakstījušas, bet vēl nav ratificējušas: Austrija, Beļģija, Grieķija, Somija, Īrija, Itālija un Portugāle. Avots: <http://www.apc.ch/npm/OPCAT0911.pdf>

³ Sk., piemēram, Parlamenta rezolūcijas par apstākļiem Eiropas Savienības cietumos: uzlabojumi un alternatīvie sodi 41. punktu: „*aicina piešķirt Eiropas Parlamenta deputātiem tiesības apmeklēt un inspicēt cietumus un bēgļu aizturēšanas centrus visā Eiropas Savienības teritorijā*”.

⁴ COM(2011)0327; sk. http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf

tiek aizsāktas atklātas apspriedes ar iesaistītajām pusēm par ES rīcību apcietinājuma apstākļu uzlabošanai, lai panāktu savstarpēju uzticēšanos tiesiskajai sadarbībai, paziņojumā ir uzsvēta saikne starp apcietinājuma apstākļiem un dažādiem ES instrumentiem, piemēram, Eiropas Apcietināšanas orderi un Eiropas Uzraudzības rīkojumu un tajā nepārprotami norādīts, ka apcietinājuma apstākļi, pirmstiesas apcietināšana un bērnu situācija attiecībā uz apcietināšanu ir jomas, kurās ES varētu pieņemt iniciatīvas,

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu; pauž bažas par satraucošo situāciju attiecībā uz apcietinājuma apstākļiem ES un aicina dalībvalstis nekavējoties veikt pasākumus, lai nodrošinātu apcietināto pamattiesību, īpaši neaizsargāto personu tiesību, ievērošanu un aizsardzību, un uzskata, ka visās dalībvalstīs ir jāpiemēro kopējs obligāto standartu kopums¹;
2. apliecina, ka apcietinājuma apstākļi ir ārkārtīgi svarīgi tiesu iestāžu lēmumu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā un uzskata, ka šajā sakarībā būtiski svarīgs ir kopējs pamats, uz kura balstās tiesu iestāžu savstarpējā uzticēšanās, kā arī labāka dalībvalstu krimināltiesību sistēmas pārzināšana;
3. aicina Komisiju un Pamattiesību aģentūru uzraudzīt situāciju ES apcietinājuma apstākļu jomā un atbalstīt dalībvalstu centienus nodrošināt, ka to tiesību akti un politika atbilst augstākajiem standartiem šajā jomā²;
4. aicina Komisiju un ES iestādes nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu par to personu tiesībām, kurām ir atņemta brīvība, tostarp tiesībām, ko EP apzinājis un iekļāvis savos ziņojumos un ieteikumos³, un izstrādāt un piemērot obligātos cietumu un apcietinājuma apstākļu standartus, kā arī vienotus standartus par kompensāciju personām, kas nepamatoti aizturētas vai notiesātas; aicina Komisiju un dalībvalstis paturēt šo jautājumu politisko prioritāšu saraksta augšgalā un piešķirt pietiekamus cilvēkresursus un finansējumu situācijas risināšanai;
5. uzsver — ir svarīgi nodrošināt, ka tiek ievērotas aizdomās turēto vai apsūdzēto personu pamattiesības, īpaši tiesības uz aizstāvību un advokāta palīdzību, kā arī tiesības uz to, ka pret personu neizturas necilvēcīgi vai cilvēka cieņu pazemojoši; šajā sakarībā atgādina, ka liela nozīme ir Komisijas priekšlikumam par tiesībām piekļūt advokātam kriminālprocesa ietvaros un tiesībām sazināties pēc aizturēšanas;
6. uzsver — uzskats, ka apcietinājuma apstākļi ir slikti vai tikpat kā neatbilst standartiem, kuri noteikti Eiropas Padomes noteikumos par cietumiem Eiropā var kļūt par šķērsli apcietināto izdošanai;
7. aicina dalībvalstis piešķirt pietiekami daudz resursu cietumu rekonstrukcijai un

¹ Piemēram, Eiropas Padomes pieņemtie noteikumi par cietumiem Eiropā.

² Piemēram, Eiropas Padomes, Eiropas Komiteja spīdzināšanas novēršanai, Eiropas Cilvēktiesību tiesas un tās judikatūras standartiem un ANO Cilvēktiesību komitejas, Komitejas cīņai pret spīdzināšanu un īpašā ziņotāja spīdzināšanas jautājumos novērojumiem.

³ Sk. ieteikuma **T5-0142/2004** 1. punkta c) apakšpunktu.

modernizācijai, lai aizsargātu apcietināti tiesības, sekmīgi rehabilitētu apcietinātos un sagatavotu viņus atbrīvošanai un integrācijai sabiedrībā, nodrošinātu cietuma personālam un policijas darbiniekiem apmācību, kas balstīta uz mūsdienīgām cietumu pārvaldības metodēm un Eiropas cilvēktiesību standartiem, uzraudzītu tos apcietinātos, kuriem ir psihiski vai psiholoģiski traucējumi, un izveidotu īpašu ES budžeta pozīciju, kuras mērķis ir veicināt šādu projektu īstenošanu;

8. atkārtoti pauž viedokli, ka jāuzlabo dalībvalstu cietumu infrastruktūra, proti, jāaprīko tie ar vajadzīgo tehnisko aprīkojumu un jāpaplašina pieejamā teritorija, lai tie būtu funkcionāli piemēroti apcietināto dzīves apstākļu uzlabošanai, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa drošības pasākumus;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pirmstiesas apcietināšana arī turpmāk ir ārkārtas līdzeklis, ko izmanto tikai tad, ja tas ir absolūti nepieciešams, un samērojams ar nodarījumu, turklāt pirmstiesas apcietinājuma termiņš ir ierobežots un tiek ievēroti tādi pamatprincipi kā nevainīguma prezumpcija un tiesības uz to, ka netiek atņemta brīvība; atgādina, ka pirmstiesas apcietinājums tiesu iestādei ir periodiski jāpārskata un pārrobežu gadījumos jāizmanto alternatīvas, piemēram, Eiropas Uzraudzības rīkojums; aicina Komisiju nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu par obligātajiem standartiem šajā jomā, kas būtu balstīti uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Eiropas Pamattiesību hartu, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru;
10. atkārtoti apliecinā, ka dalībvalstīm ir jāievēro saistības, ko tās uzņēmušās starptautiskos un Eiropas forumos, un plašāk jāizmanto aprobācijas pasākumi un sankcijas, kas piedāvā alternatīvu apcietinājumam, lai uzlabotu apcietinājuma apstākļus, tostarp norāda uz Eiropas Padomes lēmumiem¹;
11. mudina dalībvalstis veikt pasākumus, lai nepieļautu pašnāvības cietumus, un veikt padziļinātu un objektīvu izmeklēšanu visos gadījumos, kad apcietinātais mirst cietumā;
12. aicina dalībvalstis un pirmspievienšanās valstis parakstīt un ratificēt Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, ar kuru tiek izveidota sistēma regulāriem starptautisko un valstu iestāžu veiktiem ieslodzījuma vietu apmeklējumiem un kas uzliek par pienākumu šādām iestādēm apmeklēt un inspicēt ieslodzījuma vietas, uzklaut apcietināto sūdzības, kā arī sastādīt publisku gada pārskatu, ko iesniedz attiecīgo valstu parlamentiem; mudina Eiropas Savienību, īstenojot savu politiku attiecībā uz trešām valstīm, aicināt tās parakstīt un ratificēt Fakultatīvo protokolu; aicina ES un dalībvalstis pilnībā sadarboties ar šīm iestādēm un atbalstīt tās, tostarp piešķirt pienācīgus resursus un finansējumu;
13. uzskata, ka jāveic pasākumi ES līmenī, lai dalībvalstu parlamentu deputātiem būtu tiesības apmeklēt cietumus un šīs pašas tiesības tiktu piešķirtas arī Eiropas Parlamenta deputātiem visā ES teritorijā;

¹ Piemēram, Ministru komitejas Ieteikumu Nr. CM/Rec(2010) Padomes dalībvalstīm attiecībā uz Eiropas aprobācijas noteikumiem.

14. aicina Komisiju izvērtēt, kāda ietekme ir atšķirībām krimināllikumos un procesuālajās tiesībās uz apcietinājuma apstākļiem ES dalībvalstīs un izveidot ieteikumus šajā jomā, īpaši attiecībā uz alternatīvu pasākumu izmantošanu, kriminalizācijas un dekriminalizācijas politiku, pirmstiesas apcietinājumu, amnestiju un attaisnošanu, īpašu uzmanību pievēršot tādām jomām kā migrācija, narkotikas un mazgadīgie likumpārkāpēji;
15. atkārtoti apliecinā — ir svarīgi nodrošināt, ka pret bērniem izturas tā, lai tiktu ievērotas viņu intereses, tostarp viņi tiktu turēti atsevišķi no pieaugušajiem un viņiem būtu tiesības saglabāt kontaktu ar savu ģimeni;
16. uzskata, ka ikvienam bērnam, kam atņemta brīvība, jābūt tiesībām nekavējoties saņemt pienācīgu juridisko un cita veida palīdzību, kā arī tiesībām tiesā vai citā kompetentā iestādē apstrīdēt brīvības atņemšanas likumību;
17. uzskata, ka dalībvalstīm ir jāievieš efektīvi un neatkarīgi valsts uzraudzības mehānismi attiecībā uz cietumiem un aizturēšanas iestādēm;
18. pauž atbalstu regulāram *CPT* un Eiropas cilvēktiesību komisāra darbam dalībvalstu cietumos un to apmeklējumiem;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai, Eiropas Padomes komisāram cilvēktiesību jautājumos, Eiropas Komitejai spīdzināšanas novēršanai, Eiropas Cilvēktiesību tiesai, ANO Cilvēktiesību komitejai, ANO Komitejai pret spīdzināšanu, ANO īpašajam ziņotājam spīdzināšanas jautājumos un ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos.